KOMMISSIONENS BESLUT

av den 21 februari 2007

om det statliga stöd nr C 16/2006 (f.d. NN 34/2006) som Italien planerar att genomföra till förmån för Nuova Mineraria Silius SpA

[delgivet med nr K(2007) 473]

(Endast den italienska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2007/499/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a,

efter att i enlighet med nämnda artiklar ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig [1], och med beaktande av dessa synpunkter, och

av följande skäl:

FÖRFARANDE

(1) Genom en skrivelse av den 30 november 2005 anmälde Italien till kommissionen det stöd som landet avser att bevilja Nuova Mineraria Silius. Genom en skrivelse av den 21 december 2005 begärde kommissionen ytterligare upplysningar som Italien inkom med i en skrivelse som registrerades den 7 februari 2006.

(2) Genom en skrivelse av den 26 april 2006 underrättade kommissionen Italien om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget avseende det berörda stödet.

(3) Kommissionens beslut om att inleda förfarandet har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* [2]. Kommissionen har uppmanat berörda parter att inkomma med sina synpunkter på åtgärden.

(4) Den 12 maj 2006 hölls ett möte med de italienska myndigheterna som därefter reagerade på beslutet om att inleda förfarandet genom skrivelser av den 14 juli och 30 augusti 2006. Genom en skrivelse av den 18 september 2006 begärde kommissionen ytterligare upplysningar som Italien inkom med genom skrivelser av den 3 november och 31 december 2006.

(5) Kommissionen har tagit emot synpunkter från berörda parter och har översänt dessa till Italien som getts möjlighet att lämna kommentarer. De italienska myndigheterna svarade med en skrivelse av den 3 november 2006.

BESKRIVNING AV STÖDMOTTAGAREN OCH STÖDÅTGÄRDERNA

(6) Stödmottagaren är Nuova Mineraria Silius SpA (nedan kallad ”NMS”), ett företag som ägs till 100 % av den autonoma regionen Sardinien (nedan kallad ”RAS”). NMS exploaterar en flusspatsfyndighet [3] i kommunen Silius på Sardinien. År 2004 (senast tillgängliga uppgifter) uppgick företagets omsättning till 4,96 miljoner euro och i personalen fanns 163 anställda.

(7) NMS startades 1992 av RAS och Minmet Financing Company. Efter hand har RAS överlåtit ägandet (97,5 % 1996 och för närvarande 100 %) till det offentliga företaget ”Ente Minerario Sardo” (nedan kallat ”EMSA”). År 1998 försattes EMSA i likvidation. Likvidatorn fick i uppdrag att om möjligt privatisera verksamheten eller att upplösa företaget. När försöken att privatisera NMS misslyckades och EMSA upphörde med sin verksamhet (i juni 2002) upplöstes dock inte NMS.

(8) Efter den misslyckade privatiseringen anmälde Italien till kommissionen ett nytt kapitaltillskott till företaget till ett belopp av cirka 24 miljoner euro. Enligt Italien skulle det nya kapitalet möjliggöra investeringar för att förbereda utvinning av nya djupare fyndigheter, vilket i sin tur skulle leda till en ökning av flusspathalten i de utvunna mineralerna och av gruvans totala produktion.

[1] EUT C 210, 1.9.2006, s. 39.
[2] Se fotnot 1.

[3] Flusspat används för syntes av organiska molekyler för produktion av plastmaterial, till exempel teflon, hartser, aerosol och smörjmedel.

(9) Italien hävdade att man enbart hade anmält åtgärden av rättssäkerhetsskäl, eftersom den föreslagna åtgärden av följande två skäl inte innebär statligt stöd:

a) Det förekommer ingen påverkan på handeln mellan medlemsstaterna, eftersom gemenskapsutbudet av flusspat knappt motsvarar 30 % av efterfrågan. Följaktligen skulle de enda förmodade resultaten av projektet bestå i en minskning av importen från tredje land och i en begränsning av prisökningen.

b) RAS agerar som en investerare i en marknadsekonomi eftersom i) den kinesiska exporten av flusspat, som utgör cirka 50 % av världsproduktionen, håller på att minska till följd av den nationella konsumtionen, vilket förmodligen kommer att ha positiva effekter på priserna på flusspat, ii) NMS har utarbetat en ny verksamhetsplan för de närmaste 8 åren, i vilken man planerar att få tillbaka alla investeringar och gå med vinst redan från och med det fjärde året, till och med under nuvarande marknadsvillkor, och iii) genom att fortsätta verksamheten undviker aktieägaren att förlora de tidigare investeringarna i företaget och förmodligen också att det uppstår olika rättstvister med kunderna.

Alternativt om kommissionen skulle dra slutsatsen att det föreligger ett inslag av statligt stöd i den föreslagna åtgärden hävdade Italien att detta inslag skulle vara begränsat till det överskott som man skulle erhålla från investeringsprojektet. Enligt Italiens beräkningar skulle detta överskott inte överstiga 26 % av investeringen, vilket skulle ligga under det tröskelvärde som föreskrivs för regionalstöd som är förenligt med den gemensamma marknaden i det berörda området ([4]).

(10) Utöver den anmälda åtgärden har NMS, enligt uppgifter från de italienska myndigheterna, under de senaste åren tagit emot fortlöpande överföringar av offentliga medel från företagets enda aktieägare, RAS ([5]), i syfte att täcka de ständiga förlusterna från verksamheten under perioden närmast före likvidationen. Sedan 1997 uppgår de totala överföringarna till 90,7 miljoner euro och fördelar sig enligt följande tabell:

(i euro)

År	Överfört belopp
1997	7 230 397
1998	9 296 224
1999	5 706 849
2000	12 496 708
2001	11 671 925
2002	11 834 000
2003	14 379 827
2004	6 890 000
2005	11 200 000
Totalt	90 705 931

Dessa överföringar är redovisade i företagets balansräkning under posterna ”RAS för täckning av framtida förluster” och ”*EMSA för täckning av framtida förluster*”.

(11) Dessutom har de italienska myndigheterna bekräftat att NMS har tagit emot följande offentliga subventioner:

a) Genom ett ministerdekret av den 9 maj 2002 beviljades företaget 7,66 miljoner euro enligt lag nr 488 av den 19 december 1992 (lag 488/92) ([6]) för stödberättigade investeringar till ett belopp av 14,31 miljoner euro.

b) Genom ett ministerdekret av den 28 december 2000 ([7]) beviljades företaget 1,869 miljoner euro enligt artikel 9 i lag nr 752 av den 6 oktober 1982 (lag 752/82) för att finansiera utforskning av djupare fyndigheter i gruvan. Enligt de italienska myndigheterna har dessa belopp dock ännu inte betalats ut.

INLEDANDET AV FÖRFARANDET

(12) I beslutet om att inleda förfarandet har kommissionen uttryckt tvivel om huruvida de berörda åtgärderna är förenliga med den gemensamma marknaden och överensstämmer med gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter ([8]) (nedan kallade ”riktlinjerna”).

([4]) Observera att kommunen Silius ligger i provinsen Cagliari på Sardinien, en NUTS 3-region som är berättigat till en stödnivå på högst 35 % nettobidragsekvivalent för hela perioden 2000–2006 enligt artikel 87.3 a. För små och medelstora företag föreskrivs en maximal nivå på 15 % bruttobidragsekvivalent.

([5]) Inklusive medel som tillhandahållits av det sardinska offentliga holdingbolaget EMSA till och med 2003.

([6]) Lag nr 488/92 avser en regional stödordning som godkändes av kommissionen genom ett beslut av den 12 juli 2000 (ärende N 715/99). Ordningen upphörde att gälla den 31 december 2006.

([7]) Förlängt genom ett ministerdekret av den 20 december 2002, som i sin tur löpte ut i december 2004. I företagets räkenskaper för verksamhetsåret 2004 har 1,41 miljoner euro redovisats under denna post och en ytterligare förlängning efter 2004 var planerad.

([8]) EUT C 244, 1.10.2004, s. 2, som ersatt den tidigare texten som antogs 1999 (EGT C 288, 9.10.1999, s. 2).

SYNPUNKTER FRÅN BERÖRDA PARTER

(13) Tre konkurrenter besvarade kommissionens inbjudan om att inkomma med synpunkter på den berörda åtgärden.

(14) Enligt det första företaget befinner sig NMS i kris sedan 20 år och kan enbart överleva tack vare de ständiga utbetalningarna av offentliga medel. Även om marknadspriserna har ökat mycket under de senaste 5 åren, vilket har fått andra företag att utvidga sina gruvor och öppna nya, har NMS hela tiden fortsatt att inte redovisa vinst. Dessutom var det omöjligt att privatisera företaget eftersom det betraktades som olönsamt, trots de statliga stöd som företaget redan hade tagit emot. Enligt den andra konkurrenten är stödbeloppen uppseendeväckande, skandalösa och mycket oproportionerliga, vilket framgår av det faktum att de var dubbelt så stora som företagets omsättning 2004.

(15) Den andre konkurrenten har förklarat sig vara bestört över situationen. NMS och andra europeiska flusspatsproducenter har påverkats allvarligt av de ogynnsamma marknadsvillkoren under 90-talet, som orsakats av dumpning från Kina, och som endast har upphört efter år 2000. Även om det var känt att NMS tog emot offentliga medel hävdar den berörda konkurrenten att den inte kände till stödens storlek, som enligt denne var orimligt höga. På grundval av sina egna ungefärliga beräkningar uppskattar konkurrenten att det stöd som NMS har tagit emot under de senaste 5–6 åren är cirka 10 gånger större än det typiska investeringsbeloppet per ton enligt normal standard för sektorn. Denna konkurrent som är verksam på den europeiska flusspatsmarknaden, som kännetecknas av hård konkurrens, anser sig inte kunna acceptera en situation där ett enskilt företag hålls vid liv genom omfattande statliga överföringar under många år.

(16) Den tredje konkurrenten har kraftiga invändningar mot utbetalningen av stöd till NMS, som, enligt konkurrentens uppfattning, är betydande och oproportionerligt. Enligt denna konkurrent verkar stöd till ett företag som bedriver en så obetydlig gruvverksamhet att ge dålig valuta för pengarna, och det finns risk för att stödet enbart används för att upprätthålla sysselsättningen i en olönsam gruva.

KOMMENTARER FRÅN ITALIEN

(17) I sitt svar på inledandet av förfarandet angav de italienska myndigheterna att RAS hade beslutat att inte genomföra det anmälda stödet och att upplösa företaget med tanke på dess ekonomiska svårigheter. Genom en skrivelse av den 30 augusti bekräftade de italienska myndigheterna att NMS likvidation verkligen var planerad, vilket beslutades vid det extrainsatta mötet den 28 juli 2006.

(18) Dessutom hävdade Italien a) att likvidationen av NMS verksamhet inte skulle medge återbetalning av RAS medel, b) att företagets försvinnande från marknaden inte skulle påverka handeln mellan medlemsstaterna ytterligare och c) att, under dessa omständigheter, en eventuell återbetalningsplan för stödet skulle inte ha någon konkret effekt. Slutligen begärde Italien att kommissionen inte skulle utfärda ett återbetalningskrav.

(19) När det gäller konkurrenternas synpunkter hävdade Italien att de inte var relevanta längre, eftersom anmälan hade dragits tillbaka och företaget skulle upplösas.

BEDÖMNING AV ÅTGÄRDEN

1. **Förekomst av statligt stöd**

(20) Enligt artikel 87.1 i EG-fördraget är stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den gemensamma marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna.

Investeringsprojektet och täckning av förlusterna

(21) Kommissionen noterar att åtgärderna i punkterna 8 och 10 innebär fördelning av statliga medel. Eftersom det statliga stödet är riktat till ett enskilt företag uppfyller det kraven på selektivitet. Eftersom NMS har varit verksamt på flusspatsmarknaden, en sektor där det förekommer handel mellan medlemsstaterna, är kriteriet om påverkan på handeln mellan medlemsstaterna också uppfyllt. Enligt de italienska myndigheterna förelåg det inte någon påverkan, men detta argument måste förkastas, eftersom ett stöd som beviljas av en stat eller genom statliga medel, enligt fast rättspraxis, förstärker ställningen för ett företag i förhållande till de företag som konkurrerar om gemenskapshandeln, och därför måste stödet anses påverka konkurrensen i negativ riktning ([9]). För övrigt har förekomsten av handel mellan medlemsstaterna visats genom de synpunkter som inkommit från konkurrerande flusspatsleverantörer i olika medlemsstater som en reaktion på meddelandet om att inleda förfarandet.

([9]) Jämför till exempel dom av den 17 september 1980 i mål 730/79, *Philip Morris Holland BV mot kommissionen*, REG 1980, s. 2671, punkt 11 och dom av den 19 september 2000 i mål C-156/98, *Förbundsrepubliken Tyskland mot kommissionen*, REG 2000, s. I-6857, punkt 33.

(22) När det gäller argumentet i den inledande anmälan, enligt vilket RAS beteende var likvärdigt med beteendet hos en investerare som är verksam i en marknadsekonomi, noterade kommissionen, med hänsyn till de ekonomiska resultaten under de senaste verksamhetsåren och nyckeltalens utveckling ([10]), att NMS måste betraktas som ett ”företag i svårigheter” i den mening som avses i avsnitt 2.1 i riktlinjerna.

(23) Mot denna bakgrund och med hänsyn till att det är fortsatt nödvändigt för NMS att täcka de senaste årens förluster, utan några tecken på förbättring av den ekonomiska situationen, verkar det mycket otroligt att en investerare som är verksam i en marknadsekonomi skulle tillföra ytterligare medel till ett belopp av 24 miljoner euro till ett projekt som hittills har visat sig vara olönsamt. Denna slutsats stöds dessutom av det faktum att inget av de försök att privatisera företaget, som inleddes 1999 och fortsatte fram till 2002, har varit framgångsrika. En annan bekräftelse i detta avseende är reaktionerna från de konkurrerande företagen inom sektorn.

(24) Tidigare har RAS inte heller visat något intresse för att väga kostnaderna vid en eventuell likvidation mot kostnaderna för att fortsätta med NMS verksamhet. Däremot lyckades man undvika en likvidation i juni 2002 när det stod klart att privatiseringen hade misslyckats.

(25) Dessutom framgår det med all klarhet att RAS i stor utsträckning hade beviljat stöd till NMS av sociala skäl, eftersom det rörde sig om ett av de få kvarvarande industriföretagen i regionen. Argument av denna typ är dock inte relevanta för en investerare som är verksam i en marknadsekonomi.

(26) Kommissionen hade dragit slutsatsen i beslutet om att inleda förfarandet och hävdar fortfarande att de investeringar som föreslås i den ursprungliga anmälan, tillsammans med alla aktieägarens bidrag för att täcka förlusterna, till ett belopp av totalt 114,7 miljoner euro, utgör statligt stöd enligt artikel 87.1 i EG-fördraget. Det andra stödet (för att täcka förlusterna) är olagligt, eftersom det har utbetalats i strid mot artikel 88.3 i EG-fördraget. När det gäller den åtgärd som är föremål för den ursprungliga anmälan har de italienska myndigheterna bekräftat att en del av medlen redan hade betalats ut till stödmottagaren för att denne skulle kunna genomföra några brådskande och oundvikliga arbeten. Följaktligen är också denna del av stödet, vars belopp inte är känt, olagligt.

Beviljade medel med stöd av lagarna nr 488/92 och 752/82

(27) När det gäller de nationella åtgärder som nämns i punkt 11 bestrids det inte att de utgör statligt stöd enligt artikel 87.1 i EG-fördraget. Italien har dock förklarat att inget stöd ännu har beviljats med stöd av lag nr 752/82.

2. **Undantag i artikel 87.2–3 i EG-fördraget**

(28) Det främsta målet med de åtgärder som nämns i punkterna 8 och 10 verkar vara att bevilja stöd till ett företag i svårigheter. Förutsatt att de relevanta villkoren är uppfyllda kan man i sådana fall tillämpa det undantag som föreskrivs i artikel 87.3 c i EG-fördraget, som gör det möjligt att bevilja statligt stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter, när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset.

(29) Stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter regleras i riktlinjerna.

(30) Övergångsbestämmelserna i riktlinjerna anger att dessa skall tillämpas för bedömning av alla stöd för undsättning och omstrukturering som beviljats utan kommissionens tillstånd (olagligt stöd) om en del eller hela stödbeloppet har beviljats efter den 1 oktober 2004, den dag då de nya riktlinjerna offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* (punkt 104). Följaktligen skall de nya riktlinjerna tillämpas i det berörda fallet, eftersom anmälan inkom 2005 och minst 11 miljoner euro i statligt stöd (av totalt 90,7 miljoner euro för att täcka förluster som nämns i punkt 10) hade anslagits efter den 1 oktober 2004.

(31) När det gäller de stöd som beviljats på grundval av lag nr 488/92 och eventuellt lag 752/82 måste deras förenlighet med den gemensamma marknaden bedömas på grundval av riktlinjerna, eftersom kommissionen anser att stöd till företag i svårigheter *endast* kan bidra till utvecklingen av näringsverksamheter utan att påverka handeln i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset om de villkor som läggs fast i dessa riktlinjer uppfylls ([11]). Eftersom företag i svårigheter är uttryckligen uteslutna från tillämpningsområdet för lag nr 488/92 drar kommissionen slutsatsen att NMS inte var berättigat till regionalstöd enligt lag nr 488/92, eftersom företaget redan var i svårigheter när stödet beviljades (i maj 2002) ([12]).

([10]) Särskilt i årsredovisningen 2004 förekommer förluster till ett belopp av 10,46 miljoner euro, vilket motsvarar 101 % av det tecknade kapitalet vid den tidpunkten (10,33 miljoner euro). År 2003 uppgick förlusterna till 9,61 miljoner euro. Även omsättningen har haft en negativ utveckling: Från 7,31 miljoner euro 2003 till 4,96 miljoner euro 2004.

([11]) Se punkt 20 i riktlinjerna.

([12]) Enligt punkt 56 i riktlinjerna har det faktum att företaget är beläget i ett stödområde enligt artikel 87.3 a betydelse bara för genomförandet av kompensationsåtgärder och storleken på stödmottagarens insats.

(32) Av samma skäl måste kommissionen förkasta de italienska myndigheternas stödargument enligt vilka det eventuella stödet borde anses kunna ligga inom det tröskelvärdet som fastställts för regionalstöd till Sardinien.

(33) När det gäller NMS berättigande till omstruktureringsstöd anser kommissionen att de kriterier som anges i riktlinjerna för förenligt stöd inte är uppfyllda. Detta gäller särskilt följande:

a) De olika stöd som anslagits för att täcka skulderna har på konstgjord väg hållit ett företag vid liv som annars skulle ha gått i konkurs. Ingen omstrukturering genomfördes och de berörda åtgärderna skall följaktligen betraktas som driftsstöd.

b) Varken den tidigare täckningen av förlusterna eller åtgärden i den ursprungliga anmälan kan betraktas som förenligt undsättningsstöd, eftersom de har löpt över flera år, beviljades i en icke-berättigad form och ingen återbetalning, omstruktureringsplan eller likvidation av företaget planerades inom en tidsfrist på sex månader.

c) Den verksamhetsplan, som bifogats anmälan till kommissionen, bestod i en analys av lönsamhetsperspektiven mot bakgrund av det nya investeringsprojektet, men innehöll inte några uppgifter om omstruktureringsåtgärder, några villkor avseende beviljande av statligt stöd eller hänsyn till de olagliga stöd som beviljats tidigare.

d) I avsaknad av en omstruktureringsplan kan kommissionen inte bedöma om det föreslagna stödet kan återställa lönsamheten på lång sikt, om stödet är begränsat till ett minimum och om onödiga snedvridningar av konkurrensen kan undvikas (särskilt med hänsyn till den fortlöpande täckningen av underskotten under de senaste verksamhetsåren, som strider mot rättspraxis i Deggendorf-målet ([13])).

Återkallelse av anmälan och likvidation av företaget

(34) Kommissionen beaktar Italiens meddelande enligt vilket RAS hade beslutat att inte genomföra det anmälda stödet till ett belopp av cirka 24 miljoner euro och att gå vidare med likvidationen av NMS, med tanke på företagets ekonomiska svårigheter. Trots de italienska argumenten anser kommissionen, enligt rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget ([14]), att vid fall av olagliga stöd som inte är förenliga med den gemensamma marknaden måste man återställa effektiv konkurrens och att det i detta syfte är nödvändigt att stödet, inklusive ränta, krävs tillbaka utan dröjsmål.

([13]) Dom av den 15 maj i mål C-355/95 P, *Textilwerke Deggndorf (TWD) mot kommissionen*, REG 1997, s. I-2549.

SLUTSATS

(35) Kommissionen konstaterar att Italien, i strid mot artikel 88.3 i EG-fördraget, olagligen har genomfört upprepade åtgärder för att täcka NMS förluster genom att bevilja stöd enligt lag nr 488/92 och ministerdekret av den 28 december 2000 och, eventuellt, en delbetalning av det ytterligare stöd som är föremål för anmälan. Dessutom konstaterar kommissionen att det stöd som anges i den ursprungliga anmälan och det stöd som anslogs genom ministerdekretet av den 28 december 2000 enligt artikel 9 i Republiken Italiens lag nr 752/82 inte är förenliga med den gemensamma marknaden enligt något av undantagen som föreskrivs i EG-fördraget. Följaktligen får Italien inte genomföra någon av delarna i ovan nämnda åtgärder som ännu inte har anslagits ([15]) och det stöd som redan betalats ut måste återkrävas till ett belopp av 98,36 miljoner euro, som innefattar 90,7 miljoner euro för täckning av förluster (se punkt 10) samt ytterligare 7,66 miljoner som anslagits genom ministerdekretet av den 9 maj 2002 (se punkt 11).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Det statliga stöd som Italien har genomfört till förmån för Nuova Mineraria Silius SpA till ett belopp av 98 360 000 euro är oförenligt med den gemensamma marknaden.

2. Det statliga stöd som Italien har avser att genomföra till förmån för Nuova Mineraria Silius SpA till ett belopp av 25 869 000 euro är likaledes oförenligt med den gemensamma marknaden och det får därför inte genomföras.

Artikel 2

1. Italien skall från stödmottagaren återkräva det olagliga stödet enligt artikel 1.1.

2. De stöd som skall återkrävas skall innefatta ränta som löper från den dag då stöden ställdes till mottagarens förfogande till den dag då de verkligen har återbetalats.

([14]) EGT L 83, 27.3.1999, s. 1.

([15]) Enligt uppgifter från Italien skulle det röra sig om 24 miljoner euro från den ursprungliga anmälan och 1,869 miljoner euro enligt ett ministerdekret av den 28 december 2000 och lag nr 752/82 (se punkt 11).

3. Räntan skall beräknas enligt systemet med kapitaliserad rätta enligt kapitel V i kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 av den 21 april 2004 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget ([16]).

Artikel 3

1. Italien skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att från stödmottagaren återkräva det olagliga och oförenliga stödet enligt artikel 1.1.

2. Återkravet skall ske utan dröjsmål och i enlighet med förfarandena i den nationella lagstiftningen, förutsatt att de medger ett omedelbart och effektivt genomförande av detta beslut.

3. Italien skall genomföra detta beslut senast fyra månader från den dag då det anmälts.

Artikel 4

1. Italien skall informera kommissionen om hur de nationella förfarandena för genomförande av detta beslut fortskrider till dess att de är slutförda.

2. Senast två månader från delgivningen av detta beslut skall Italien specificera det totala belopp (kapital och ränta) som skall återkrävas från stödmottagaren och tillhandahålla en detaljerad beskrivning över de åtgärder som redan vidtagits och planeras för att följa detta beslut. Inom samma tidsfrist skall Italien inkomma till kommissionen med alla dokument som visar att stödmottagaren har beordrats att betala tillbaka stödet.

3. När den tidsfrist som nämns i punkt 2 har löpt ut skall Italien på en enkel begäran från kommissionen inkomma med en rapport över de åtgärder som redan har vidtagits och planeras för att följa detta beslut. Denna rapport skall också innehålla uppgifter om de stödbelopp och räntor som redan återkrävts från stödmottagaren.

Artikel 5

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den 21 februari 2007.

På kommissionens vägnar

Neelie KROES

Ledamot av kommissionen

([16]) EUT L 140, 30.4.2004, s. 1.